

91-3
L 245

LATVIEŠU TAUTAS TEIKAS

IZCELŠANĀS TEIKAS

LATVIEŠU TAUTAS TEIKAS

IZCEĻŠANĀS TEIKAS

IZLASE

RIGA «ZINĀTNE» 1991

stiprākais.» Labi. Cilvēks tad pirmais sameklējis tādu svīna gabalu, cik pats liels, un gribējis nest, bet nejaudājis to ne no vietas pakustināt. Pēc tam skudra uzmeklējusi svīna gabalu sava auguma lielumā, sagrabusi to no tiesas, aiznesusi uz skudru pūli. Bet, tik smagu nastu nesdama, skudra pārrāvusies, un tādēļ vidus tai no tā laika pāržmaugts itin tieviņš.

LPT XIII, 86, 29. Pierakstījis J. Mūrnieks ap 1879.

BITEI SODS PAR MELIEM

Rudzātu pagasta dravnieki to parādību, ka bites neņem medu no sarkanā āboliņa, vijgrieznēm un dzeltenā dedestiņa, izskaidro šādi: Kad Dievs bijis radījis zemi un kukaiņus, tad viņš teicis uz biti, lai tā ejot un palūkojot, kura puķe visvairāk medus dodot. Bite aizskrējusi — visas puķes aplūkojusi. Izrādījies, ka sarkanais āboliņš, vijgrieznis un dzeltenais dedestiņš dodot visvairāk medu. Bite pārnākusi mājās. Dievs prasījis, kuras puķes dodot vislabāko medu. Bite atbildējusi, ka visas puķes dodot, izņemot jau iepriekš minētās; tā bite apmelojusies, gribējusi noslēpt visienesīgākos ziedus. Bet Dievs labāk zinājis un kā sodu par melošanu bitei aizliedzis ņemt medu no sarkanā āboliņa, vijgrieznēm un dzeltenā dedestiņa. Vecāki ļaudis tādās domās, ka āboliņa ziedi satur vairāk medu nekā kurš cits augs, tikai bitei nav brīv to ņemt. No āboliņa, pēc viņu domām, būtu vislielākais ienesums.

891, 3982. Ieva Rudzāte Daugavpils Rudzātos, 70 g. v.; pier. ap 1930.

KĀDĒĻ GLIEMEZIS NES SAVU MĀJU UZ MUGURAS

Reiz zvēru ķēniņš sataisīja dzīres un salūdza visus zvērus. Visi sanāca, tikai gliemezis nebija.

Otrā dienā ķēniņš satika gliemezi un prasīja: kādēļ viņš nebijis dzīrēs? Gliemezis sacīja, ka mājās esot labāk nekā viesos. Zvēru ķēniņš palika dusmīgs un sacīja, lai glieme-